

УДК 338.488.2:640.43

Орислава Графська

*д-р екон. наук, доцент кафедри
готельно-ресторанного бізнесу*

Ігор Кіндрат

*магістрант
спеціальності «Готельно-ресторанна справа»
факультету туризму,
Львівський державний університет
фізичної культури імені Івана Боберського*

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ В ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД

Готельно-ресторанний бізнес, як і будь-який інший бізнес, став учасником страшних подій початку повномасштабної війни в Україні. Війна несе у собі розруху, крах, страждання та сльози. Нещодавно Україна тільки частково оговталася від пандемії Covid-19, як одразу ж почалася війна. Перші виклики, з якими зіткнулися підприємці, зокрема готельно-ресторанного бізнесу, – це як працювати далі і чи працювати взагалі. Частина тимчасово окупованих українських територій стала непридатною для подальшої роботи, оскільки приміщення та значна частина обладнання були зруйновані ракетними ударами, викрадені, неможливо було постачати сировину через часткове чи повне припинення логістичних зв'язків та відсутність професійних кадрів для роботи. Саме тому розпочався процес масової релокації з тимчасово окупованих на підконтрольні території.

Війна для будь-якого виду підприємницької діяльності є або повним крахом, викликом або ж новою можливістю розпочати абсолютно нову, свіжу та перспективну діяльність. Готельно-ресторанна сфера не є винятком. Проаналізувавши динаміку відкриття нових закладів у Львові, можна сказати, що через призму війни кількість ресторанів, кав'ярень, відпочинкових комплексів та інших закладів харчування успішно зростає.

Це зумовлено передусім переміщенням бізнесів із тимчасово окупованих територій, інвестицією переселенців у новий для них вид діяльності (диверсифікація коштів), сприянням з боку держави для забезпечення економічної підтримки бюджету. Ця тенденція буде невпинно зростати у післявоєнний період. Окрім того, Україна після перемоги, яка настане неодмінно, стане символом демократії та свободи сучасного європейського суспільства. Це стане поштовхом до значних іноземних інвестицій, зокрема і в готельно-ресторанну галузь [3]. Зовсім по-новому розпочне працювати сфера туризму, оскільки зросте потік громадян іноземних держав, тих, які допомагатимуть у відбудові нашої держави, а саме зруйнованих підприємств та доріг. Серед них інженери, миротворчі місії високопоставлених осіб європейських держав. У затвердженому бюджеті на 2023 рік 50% становитимуть витрати на оборонну промисловість. Це зумовить спрямування значної кількості військових інструкторів. Загальна картина дає зрозуміти, що для цих осіб буде важливо тимчасове чи довгострокове проживання та харчування, саме тому перспектива розвитку сфери гостинності для підприємців є очевидною [2].

Це стане передумовою для вдосконалення сервісу та інновацій. Ще одним вагомим чинником є надання нашим президентом особливого статусу громадянам Республіки Польщі. Можливість швидко перетинати державний кордон, вести господарську діяльність та отримувати соціальні виплати на рівні з українцями. Такий формат співдружності відкриває нові орієнтири для українського бізнесу, а саме на європейського споживача [1].

Отже, попри складні проблеми, які спіткали нашу державу, сміливість та відвага українських підприємців дає змогу бізнесу працювати, забезпечувати робочі місця, тобто підтримувати економіку країни. Післявоєнна відбудова як процес втілення прогресивної сучасної стратегії розвитку торкнеться всіх сфер життя людини, а зокрема сфери гостинності, що робить її перспективною платформою для інвестицій, подальшого розвитку та вдосконалення всіх інноваційних процесів.

Ключові слова: перспективи, готельно-ресторанний бізнес, післявоєнний період.

Список використаних джерел

1. Закон України.– URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2471-IX>
2. Проект державного бюджету.– URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/proekt-derzhavnoho-biudzhetu-ukrainy-na-2023-rik-priorytety-sotsialnoi-sfery>
3. Перспективи розвитку туризму в Україні та світі: управління, технології, моделі : колект. моногр.– Видання 7-е / за наук. ред. проф. Матвійчук Л. Ю., проф. Барського Ю. М., доц. Лепкого М. І.– Луцьк : ВІП Луцького НТУ, 2021.– 448 с.